

III TAVALINE PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine Jn3 ,1-5.10)
Lugemine prohvet Joona raamatust

Neil päevil tuli Joonale Jumala Sõna: "Sea end teele ja mine Niinivesse, suurde linna, ja ütle neile edasi kõik ähvardussõnad, mida mina neile lasen öelda". Ja Joona seadis end teele ning läks Niinive linna, nii nagu Jumal teda oli käskinud. Niinive oli suur linn Jumala ees, linna läbikäimine nõudis kolm päevateekonda. Ja Joona käis esimese päeva teed, kuulutas ja hüüdis: "Veel nelikümmend päeva, ja Niinive hävitatakse!" Ja Niinive mehed - nii suured kui väikesed - uskusid tema sõnu, kuulutasid välja paastu ning panid selga kotiriide. Ja Jumal nägi nende tegusid, et nad pöördusid oma kurjalt teelt, ja ta kahetses kurja, millega ta neid oli ähvardanud, ega lasknud sellel sündida. See on Jumala Sõna.

Vastulaul (Ps25 , 4-5.6-7.8-9 R:4)
R: Issand, anna oma teed mulle teada, õpeta mulle oma radu.

Issand, anna oma teed mulle teada ja õpeta mulle oma radu.
Juhata mind käima tõeteed ja õpeta mind,
sest Sina oled Jumal, mu Lunastaja,
Sinu peale loodan ma kogu aja.
R:

Tuleta meelde oma halastust ja heldust, Issand,
sest need on igavesest ajast.
Ära vaata minu noorusaja patte ja üleastumisi,
mõttele minu peale oma helduses, sest Sina oled hea.
R:

Issand on hea ja õiglane,
seepärast näitab ta eksijaile õiget teed.
Ta juhatab alandlikke oma õiguse järgi
ja õpetab leplikke oma radu.
R:

(Teine lugemine 1Ko7 ,29-31)
Lugemine püha apostel Pauluse esimesest kirjast korintlastele:

Ma ütlen teile, vennad, et aega on vähe, sellepärast peab igaüks, kellel on naine, elama nii, justkui tal ei olekski. Ja kes nutab, nagu ta ei nutaks, ja kes on rõõmus, nagu ta ei olekski rõõmus. Ning kes ostab, nagu ta ei saakski ostetut endale pidada, ja kes seda maailma kasutab, justkui ta ei kasutakski seda, sest selle maailma nagu kaob.
See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Mk1 ,15)

Halleluuja. Jumalariik on lähedal,
parandage meelt ja uskuge Evangeeliumi. Halleluuja.

(Evangeelium Mk1 , 14-20)
Lugemine püha Markuse evangeeliumist

Pärast seda, kui Ristija Johannes oli vangi pandud, tuli Jeesus Galileamaale ja kuulutas Jumala evangeeliumi ning ütles: "Aeg on täis ja jumalariik on lähedal, parandage meelt ja uskuge evangeeliumi." Ja kui ta Galilea järve ääres kõndis, nägi ta Siimonit ja Andreast võrku järve laskmas, sest nad olid kalurid. Ning

Jeesus ütles neile: "Käige minu järel, ja ma teen teist inimesepüüdjad". Ning sedamaid jätsid nad maha oma võrgud ja läksid tema järel. Kui aga Jeesus edasi läks, nägi ta Jaakobust, Sebedeuse poega, ja Johannest, tema venda, paadis võrke parandamas; ning samas ta kutsus neidki. Ja nad jätsid oma isa Sebedeuse paati ühes palgalistega ning läksid Tema järel. See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Pöörduge, ja uskuge Evangeeliumi! Originaalkeeles kasutab Markuse evangeeliumi autor küll sõna "metanoia" - 'meeleparandus', 'patukahetsus' - kuid ilmselt saksa keele kaudu on sõna "pöördumine" (lad. 'convertere', sks. 'sich bekehren') ka eesti keeles kasutusel.

Aga kui palju kordi, armsad õed ja vennad, saab elus pöörduda? Pöördumine tähendab ju liikumist ümber omaenda telje, ja kui seda mitu korda teha, siis jõuab peagi tagasi samasse asendisse, kust pöördumine algas.

Võibolla oleks mingil hetkel hoopis õigem seismajäämine, et pöördumisest ei saaks pöörlemist. Kui me juba kord usume Evangeeliumi, siis ei tohiks me kõigest pöördumistahtest hoolimata sellest "ära pöörduda". Midagi tuleb elus ikka teoks teha ka, mitte ainult pöörelda parema stardipositsiooni leidmiseks oma telje ümber.

Me loeme patutunnistuse.

Jutlus

Roheline, kollane, punane... ja siis tuleb kiusatus - ei ühtki autot silmapiiril, politseist rääkimata, ja juba vajutab jalg gaasipedaali et "värske punasega" veel läbi lipsata - preemiaks ka adrenaliinisüst ja varastatud rahulolutunne sellest, et seekord vahele ei jää. Tuttav tunne, kuid ometi justkui kusagilt kaugest minevikust.

Kas ma olen oma "liikluspattudest" pöördunud? Ma ei tea, ilmselt küll, kuid igatahes pidi see sündima alateadlikult, et mingi väike arvuti mu "tagapeas" (Hinterkopf) tegi minu eest kõik töö ära. See väike arvuti on salajas välja arvutanud, et nii palju õnnetusi võib inimesele liikluses juhtuda ilma ise midagi valesti tegematagi - ja seda rumalam on siis teadlikke vigu teha ja riske võimendada. Aga noor inimene ei saa oma noorusest pöörduda, ja täiskasvanu oma kogemusi ignoreerida. See on asja inimlik pool.

Religioosne pöördumine ehk meeleparandus on midagi muud kui vaid vanusega kaasnevad muutused või järeldused negatiivsetest kogemustest. Kuigi sõna "pöördumine" tekitab erinevaid tundeid ja kõlab naiivselt, nagu oleks võimalik ühe tahteaktiga kõik möödunu olematuks teha, on sellel ka positiivne varjund. Pöördumine ei tähenda ju ainult ärapöördumist oma kurjadest tegudest, vaid pöördumist Jumala, teispoolse ja elu mõtte poole.

Evangeelium on Rõõmusõnum, mis võib mõjuda välguna selgest taevast. Jah, muidugi, juhtub sageli, et inimene hakkab looma fantaasiaid ja on oma lootustes liiga optimistlik. Kuid ka need pettumused on osaks tõelisest dialoogist Jumalaga. Pöördumine ja meeleparandus pole ju mingi eneselunastus, vaid just selles avaldub inimese lapselik usaldus käd välja sirutada, lootuses, et keegi nendest kinni võtab. Siis omandab elu üle järelemõtlemine uue kuju, milles me võime Jumalat tunnistajaks kutsuda ja otse küsida: kas ma ei peta ennast, kas ma ei ignoreeri teadlikult äratuntud tõdesid, ei veereta ebamugavaid otsuseid homse varna või hoopis kellegi teise kaela?

Meeleparandus, mida võiks nimetada ka pöördumiseks, saab toimuda ainult üliharva - muidu tekib pöördumisrutiin, pöörlemine oma telje ümber, mis muudab elu masinlikuks ja võtab võime kaugemale vaadata. Inimese hing ei ole ju lõõtspill,

mida võib aina laiali ja taas kokku tõmmata, ning kes seemne on maha külvanud, ei tohi seda iga päev välja kaevata, et veenduda kui palju see vahepeal on kasvanud. Pöördumise puhul tuleb lasta seemnel salajas kasvada, kuid millalgi peab külvaaja siiski ka järele vaatama, kas seeme on üldse idanenud ja kuidas on taim sirgunud.

Kui Jeesus Andrease ja tema venna Peetruse oma jüngriteks kutsus, siis ta ütles: "Käige minu järel, ja ma teen teist inimesepüüdjad" - viidates nende varasemale elukutsele kaluritena. See tähendab, et nad tohtisid kaasa võtta kõik, mis nad varem olid olnud ja õppinud: kannatlikkuse ja vastupidavuse, hoole ja julguse. Aga oli ka uut. Enam polnud tegu leiva teenimise, vaid igavese õndsusega.

Armsad õed ja vennad, meil on elus palju kõikvõimalikke huvisid ja hobisid, me mängime mängu ja lahutame meelt. Ka pöördumise järel jääb paljugi meie elus samaks mis ennegi. Oma senised kogemused võime Jumala juurde kaasa võtta, kuid põhjalik ja püsiv muutus saab toimuda ikka salajas, aeglase kasvamise kaudu. Meie pöördumine Jumala poole peab elu jooksul arenema vestluseks, et me elukogemuste kaudu õpiksime kuulama, mida tema meile vastab. Aamen.